

Най-послѣ срешта него била дадена жалба, че той охвърля съществуване то на гръцки ти богове и развращава млади ти. Седмдесетъ годишнїи мъдрецъ билъ повиканъ на съдъ. Тамъ той нерачилъ да се оправя и да се моли да го пожалеть, каквото правили ония, които се повиковали на съдъ; а говорилъ съ достоинство за своята заслуга на отечество то. Тогава съдници ти по много гласове отсѣдили го на смърть.

Кога го съдили, случило се да испраштатъ отъ Атина свештеннїи корабъ съ дарове за Аполоновїи храмъ на островъ Делосъ. Такъвъ корабъ Атинїи праштали всяка година, и, доклѣ се върне, не извършвали никакво смъртно наказание. Тоя пътъ противни ти вѣтрове задържали корабътъ цѣлъ мѣсець. Ученици ти Сократови се възползовали отъ забавованіе то на корабътъ, и всякой день ходили въ затворътъ да се разговарять съ обичнїи си учитель. Между друго то ти му казовали да побѣгне, и искали да подкупеть стража та; нъ мъдрецътъ не се съгласилъ, а казалъ, че всякой гражданинъ е длъженъ да се покорява на законътъ. Той придумовалъ грижовни ти си ученици, и имъ доказовалъ бесмъртіе то на душа та, и наричалъ смъртьта си само прѣминованіе въ по-добрь животъ. Най-сетнѣ корабътъ се върналъ, и Сократъ мирно испилъ чаша та съ отрова, што му дали (399 г. пр. Хр.).

Подиръ него отъ гръцки ти мъдречи първо мѣсто захваштатъ: *Платонъ*, Сократовъ ученикъ, и *Аристотель*,

---

ука та на софисти ти. Кога се върналъ у дома си, надумалъ татка си, послѣ го бийва, и му казова, че има право на това нѣшто. Доказателство то му било това: пѣтельтъ и други ти животни се биятъ съ родителе ти; а разлика та между животни ти и човѣкътъ е само тая, че животни ти не вадеть писанъ законъ. (Аристофанъ се мъчи да докаже въ тая комедия, какво учение то на софисти ти развращава момци ти и подкопава простота та на стари ти нрави).